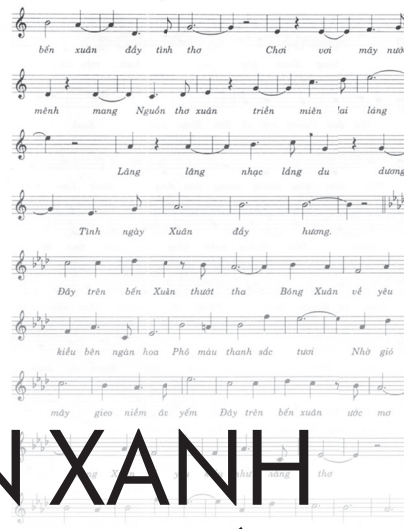
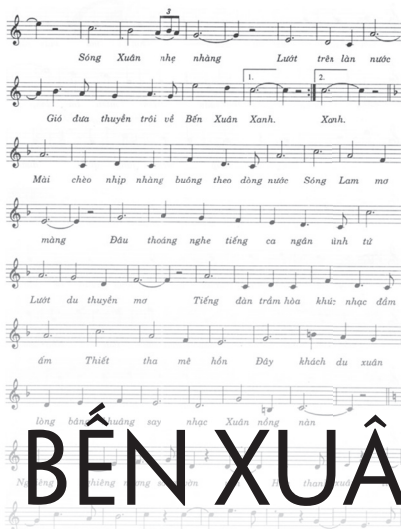

Bến xuân xanh

(1949)

DƯƠNG THIỆU TƯỚC

NHỮNG BẾN XUÂN XANH CỦA DƯƠNG THIỆU TƯỚC

QUỲNH GIAO

Nhạc sĩ Dương Thiệu Tước.

Thườ sinh tiền, Nghiêm Phú Phi là ông thầy về dương cầm mà cũng là người soạn hòa âm cho nhiều tác phẩm lớn, kể cả trường ca Con Đường Cái Quan. Ông thường nhắc đến “Bến Xuân Xanh” như điệu valse về một dòng sông đẹp không kém gì các nhạc khúc cổ điển Tây phương và nhấn mạnh là “dù tác giả

Trong các ca khúc mừng Xuân của tân nhạc Việt Nam, “Bến Xuân Xanh” của Dương Thiệu Tước nằm trong danh mục không thể thiếu. Nếu có thiếu thì đấy là khả năng hòa âm cho một ban nhạc lớn với phần trình bày của các ca sĩ giỏi nhạc.

chưa hề đặt chân tới ven bờ Danube!”

“Bến Xuân Xanh” là một ca khúc đẹp nhất về nhạc thuật lẫn lời ca về một giấc mơ thanh bình trong nhịp luân vũ 3/4 bỗng bồng bênh như sóng nước.

*Ngày xuân êm ấm,
Nắng xuân tung bồng, Hoa tô màu thắm,
Bướm bay quấy luyến... hoa dịu dàng
Bây chim riu rít
Vui ca trên cành,
Thấy xuân vừa tới
Hót vang chào mừng xuân khắp nơi...*

Nói về Dương Thiệu Tước, Phạm Duy có lần so sánh với niềm cảm phục rằng khi Văn Cao và ông còn lẫn mò với loại âm thanh chuỗi - note arpèges khá non nớt - trong các ca khúc như “Cung Đàn Xưa” hay “Khởi tình Trương Chi” thì Dương Thiệu Tước đã viết “Trời Xanh Thắm.” Thuộc loại “tác phẩm

đầu tay,” Trời Xanh Thắm là khúc tình ca diễm tuyệt đã hòa nhập nhạc ngũ cung và thất cung, được Dương Thiệu Tước sáng tác tại Hà Nội khi mới 25 tuổi, cách nay đúng 75 năm. Bến Xuân Xanh được viết về sau ở Sài Gòn.

Y như Phạm Duy, Dương Thiệu Tước vào Nam ba năm trước khi có làn sóng di cư thời 54 và hai người đều say mê sông nước Cửu Long bát ngát. Nói đến đây thì người viết phải nhắc đến một bến xuân xanh khác của Dương Thiệu Tước: Bài “Bến Nước Cửu Long” là tác phẩm rất hay mà ít được trình bày, sáng tác khi ông thăm viếng miền Tây trong một thời thanh bình.

Dương Thiệu Tước xuất thân từ một gia đình thế gia vọng tộc của đất Văn Đình nổi tiếng với hai cụ Dương Khuê và Dương Lâm, và thân phụ là cụ Dương Tự Nhu đã làm quan đến chức tổng đốc. Nhưng Dương Thiệu Tước có mạch nghệ thuật của ông nội là Dương Khuê nên ghét quan trường,